

fik hendes hjerte igang igen og hun blev kørt bevidsløs på hospitalet.

David sov ikke den følgende nat. Han placerede en mand på hospitalet for at kunne få de sidste efterretninger. Han sendte 25 røde roser hver dag. Men Bernadette fik aldrig af vide, at hun endelig havde opnået kontakt med manden i hendes liv. Fire dage efter døde hun - hjernen var blevet ødelagt, fordi der var gået for lang tid mellem hjertestoppet og genoplivningen.

David sendte en kondolance-meddelelse til forældrene og forlangte en undersøgelse af, hvordan det kunne være gået til. Forældrene sendte en meddelelse til ham, hvor de bad ham om ikke at føle nogen skyld i det skete, »vi elsker dig stadigvæk i dette hus...«

Hjemme i Crowhurst Park står Bernadette! værelse urørt. Med David's poster på væggen og hans plader spredt ud over sengen. Ved begravelsen og de følgende dage var kirkegården belejret af pressefotografer, der kun ventede på én ting: at David skulle dukke op. Men han kom ikke. »Jeg vil simpelthen ikke ha' et billede af mig i aviserne, hvor jeg står ved den lille piges grav. Det ville være usmageligt. Jeg kommer en anden dag, når jeg igen er i England og pressen har glemt hende...for det gør jeg ikke!«

